

Власт, която управлява срещу обществото, си отива. Рано или късно. В българския случай с неестествено сформирано през лятото на 2013 г. от БСП и ДПС правителство на Пламен Орешарски, подкрепяно от партия „Атака“, това се случи само след една година от мандата му.

Е, паметливите си спомнят, че в пика на обществените протести имаше и депутати от мнозинството, които нагло заявяваха на всеослушание, че това правителство било толкова добро, че като нищо щяло си изкара 4-годишния мандат.

Една част от най-активното общество очакваше фактът на днешната гласувана от

парламента оставка на кабинета Орешарски да стане много, много по-рано. Надявах се, протестирах открито всеки ден в продължение на месеци. Онези, дошлите на власт само в името на власт и облагодетелстването от нея, впрегнаха целия арсенал от времето на комунизма и Държавна сигурност, само с една единствена цел – да се задържат на всяка цена на власт.

Лъгаха обществото, манипулираха го през определени поръчкови медии, компрометираха всеки, в който виждаха потенциален противник и фигура, която може да обедини хората, организираха контрапротести, дори си позволиха да хвърлят полиция и жандармерия сред бъдещето на България – студенти и младежи, момчета и момичета, които все още не са избрали „Терминал 2”.

Там, на тъмно, зад кулисите си намериха продажни наемници, за да скалъпят нови политически проекти и абсурдни коалиции да могат отново да заблуждават и излъжат обществото с „нови” месеци. Опитаха всичко и успяха да смачкат и отблъснат гражданското недоволство.

И почти си повярвах, че могат да продължат така – нагло и против интересите на обществото. До изборите за Европейски парламент през май 2014 г., на които истината за подкрепата, която им липсва, лъсна с пълна сила.

Неадекватният лидер на БСП Сергей Станишев дори си позволи да с ехидна усмивка да каже в нощта на изборите, че „къде се е чуло оставката на правителство да се свърза с резултатите от евроизбори?”

Не мина много време и самият той избра да дезертира в Брюксел, лъжейки този път собствените си избиратели, че няма да става евродепутат.

Изкривеното лице на това управление, което днес си отиде, ще бъде обект на множество коментари и анализи. Вероятно по „резултати” пред кабинета Орешарски стои само правителството на БСП с Виденов. Онова, което със сигурност може да се каже е, че това управление се провали, а България загуби още една година в прехода към държава, която да е скъсала окончателно с посткомунизма и тоталитарните навици на бившите комунисти.

Сега, когато кабинетът Орешарски отиде в миналото, трябва да погледнем напред и да се запитаме какви са перспективите пред нас като държава и общество? И без илюзии трябва да признаем, че хоризонтът е тъмен от облаци. Зад политическата криза олигархията плете нови планове, корупцията задушава властите, престъпността е недосегаема, а правосъдие липсва, никой не вярва на медиите.

Изборът обаче е наш: да потърсим такова управление, което да сключи нов Обществен договор, с който да се гарантира, че следващата власт ще управлява в полза на обществото в съгласие с него, а не надменно да го загърби след щедрите предизборни обещания. И въпросът да не бъде „КОЙ”, а „КАК”. Как да се решат проблемите, така че да станем нормална държава. В противен случай всяка следваща власт е обречена да има съдбата на кабинета Орешарски.